

[Anker Lau.]

menlignet med Morten Korch vil jeg alligevel gerne have lov til at bekende mig som den optimist, jeg er fra naturens side; jeg har en vis trang til at finde de lyse sider frem, og det vil jeg også gøre ved denne lejlighed. Jeg tror i hvert fald at kunne pege på bl. a., at hvis vi ville foretage et balanceskøn i dag gående ud fra de samme forudsætninger, blot regnet om efter de priser, der er tilstede i dag som følge af den prisudvikling, der er foregået i det sidste par måneder, ville vi få en balanceplan med balance. Det kan naturligvis ikke siges på krone og øre, men jeg tror, antagelsen er så godt underbygget, at man vanskeligt vil kunne modsige, at dette ville blive tilfældet.

Også dette tyder på, at der er noget mere fasthed og holdbarhed i hele den økonomiske situation, end mange måske forestiller sig. Jeg er ganske klar over, naturligvis, at hele den internationale usikkerhed, krigsfarens og hvad der iøvrigt har været tilstede i de sidste 10 år, formentlig også vil være tilstede de næste 10 år, men dette må ikke forårsage, at vi lader være med at gå videre i en udvikling, som vi iøvrigt anser for rigtig.

Alt taget i betragtning er der altså efter min mening virkelig grund til at glæde sig over regeringens indsats i de forløbne år på disse områder. Men jeg synes også, at der er andet at glæde sig over. Nok har regeringen skabt en udvikling og visse forudsætninger for praktisk handling i erhvervslivet, men det er dog dette erhvervslivs fortjeneste, at også den rent praktiske side af sagen på mange områder er blevet løst. Jeg synes, der bl. a. er grund til også fra denne talerstol at fremhæve den storslåede eksportindsats, som landbrug, industri og handel i forening har præsteret i det forløbne år. Landbrugs-eksporten er atter steget stærkt både i mængde og beløb trods mindre indførsel af foderstoffer, og det samme gælder industrieksporten, der nu siges at omfatte ca. 40 pct. af den samlede eksport. Selvom der vel nok stadig er forbundet et større valutaoverskud med eksporten af landbrugsvarer end med eksporten af industrivarer, er der kun grund til at yde industrieksporten al mulig anerkendelse. Denne eksport kunne også tyde på, at det ikke står så sløjt til med industriens konkurrenceevne som fremhævet fra visse sider, ikke mindst i den allersidste tid.

Den industriundersøgelse, som blev foretaget på vareforsyningsudvalgets foranledning for et par år siden, giver da også et

indtryk af, at den danske industri i vid udstrækning er konkurrencedygtig. Således som liberaliseringen gradvis har udviklet sig i de senere år, er der vel heller ikke grund til at tro andet, end at man virkelig rundt omkring har foretaget de rationaliseringer, de moderniseringer, der skulle til for at være rede til at tage den konkurrence, som måtte komme under frie forhold. Det er vel ikke helt forkert, hvis man også antager, at dette har ligget bagved de standpunkter, som vi har taget i de senere år — sammen med andre argumenter naturligvis —, for at man kunne give en vis passende tid til at få denne omstilling bragt i orden. Er der endelig områder, hvor den beskyttelse, som attestsystemet har givet dansk produktion, fremdeles ikke kan undværes, tror jeg stort set, dette er produktioner, der ikke naturligt ligger for Danmark, og som det ville være til skade for landet kunstigt at opretholde. Det kan naturligvis ikke nægtes, at den udvikling, vi har haft under dette system gennem 20 år, må have fremkaldt forskellig mere eller mindre usund virksomhed, og det må være et fornuftigt formål for dansk politik efterhånden at få både produktion og arbejdskraft overflyttet fra disse virksomheder og skabe mulighed for at øge arbejdet i de virksomheder, der beskæftiger sig med produktionsmidler og eksport. Der er i virkeligheden intet, der tyder på, at den danske industri ikke vil kunne undvære denne beskyttelse, og skulle der endelig hist og her trænges til modernisering eller rationalisering, vil jeg dog tro, at den fortsatte beskyttelse kun vil være en hindring for, at dette kan ske.

Jeg mener således, at alle rimelige forudsætninger nu er tilstede for en kraftig indsats til fremme af en fortsat liberalisering, og jeg kan tilsige den høje regering mit partis fulde støtte hertil. Vi opfordrer ministeriet til uden forbehold at fortsætte med denne opgaves løsning med fornødent mod og godt humør.

Jeg havde i virkeligheden håbet, at den højtærede handelsminister ved denne lejlighed ville have givet oplysning om betydningen indskrænkninger i systemet og fortsættelse af liberaliseringen, men jeg forstår på den anden side også, at der føres visse forhandlinger, og selvom man sommetider kan læse i pressen en hel del, som vi måske ikke alle sammen får noget at vide om, skal jeg ikke på nuværende tidspunkt i mindste måde forstyrre de overvejelser, som jeg forstår nu finder sted indenfor regeringen; thi selvom loven her foreslås forlænget uforandret, er der jo intet i loven, som forhindrer en ud-